

Паризька мирна конференція 1919 р.

«14 пунктів» Вудро Вілсона

- Скасування таємних міжнародних угод. Відкрита дипломатія.
- Вільне мореплавство як у мирний, так і воєнний час.
- Усунення економічних бар'єрів, рівні умови для торгівлі всіх націй.
- Скорочення озброєнь до мінімального рівня, який гарантуватиме державі безпеку.
- Урегулювання колоніальних суперечок з урахуванням інтересів населення.
- Врегулювання питань колишньої Російської імперії. Сприяння іншим державам в обранні Росією форми правління, політичного устрою та національної політики.
- Звільнення Бельгії та відновлення її суверенітету.
- Відновлення території Франції, повернення їй Ельзасу та Лотарингії.
- Виправлення італійських кордонів на основі чітко визначених національних меж.
- Створення незалежної Польщі на територіях, населених переважно поляками. Польщі повинен бути забезпечений вихід до моря, а політичну й економічну незалежність та територіальну цілісність має гарантувати міжнародний договір.
- Широка автономія народам Австро-Угорської імперії.
- Румунія, Сербія й Чорногорія повинні бути звільнені. Сербії необхідно забезпечити вихід до моря.
- Турецька частина Османської імперії повинна отримати суверенітет; іншим націям має бути гарантована можливість автономного розвитку. Чорноморські протоки мають бути відкритими для всіх держав.
- Створення міжнародної організації з метою гарантування політичної незалежності й територіальної цілісності як великих, так і малих держав.

Мирні угоди після Першої світової війни

Назва угоди	Країна	Дата
Версальський договір	Німеччина	28.06.1919
Сен-Жерменський договір	Австрія	10.09.1919
Нейїський договір	Болгарія	27.11.1919
Тріанонський договір	Угорщина	04.06.1920
Севрський договір	Туреччина	10.08.1920

Версальський договір з Німеччиною

Територіальні питання	Репарації	Військові обмеження
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ельзас і Лотарингія – до Франції 2. Саар переходить на 15 років під управління Ліги Націй 3. Округи Мальмеді й Ейпен – до Бельгії 4. Північний Шлезвіг – до Данії 5. Створення Рейнської демілітаризованої зони 6. Познань, Західна Пруссія – до Польщі («польський коридор») 7. Проведення плебісциту у Верхній Сілезії про перехід до складу Польщі чи збереження у складі Німеччини 8. Данциг проголошується вільним містом під контролем Ліги Націй 9. Мемель (Клайпеда) – під контроль Антанти (пізніше – до Литви). 10. Розподіл німецьких колоній і концесій між Великою Британією (Танганьїка), Францією (Камерун, Того), Бельгією (Руанда-Урунді) Японією (острови у Тихому океані, півострів Шаньдун), Південною Африкою (Намібія), Австралією (Нова Гвінея), Новою Зеландією (Самоа). 	<p>Сума репарацій визначена у 226 млрд. марок, з яких 52% – на користь Франції. Частина репарацій сплачується грошима, частина – промисловою сировиною.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Збройні сили обмежені 100-тисячною сухопутною армією. 2. Жорсткі обмеження на будівництво військових кораблів. 3. Заборона мати військову авіацію та бронетехніку.